

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 650: Phương Tiện Là Gì, Chính Là Niệm Phật Cầu Sanh Tây

Phương

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 055)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phương tiện là gì? Chính là niệm Phật cầu sanh về Tây Phương.】

Như vậy thì không còn khó nữa. Cho nên, Phật trong “Kinh Vô Lượng Thọ” đã nói với chúng ta rằng, trong các cõi nước của chư Phật, giữa pháp giới rộng lớn bao la, có biết bao nhiêu vị Bồ Tát muốn cầu pháp môn này mà cầu không được! Hôm nay chúng ta gặp được rồi mà vẫn còn cảm thấy chẳng có gì hy hữu; trong khi có vô lượng vô biên Bồ Tát đời đời kiếp kiếp hy vọng mong cầu pháp môn này lại cầu chẳng được! Nói cho chư vị biết, các ngài mong cầu pháp môn này, không phải là các ngài đã biết có thế giới Cực Lạc, có pháp môn niệm Phật vãng sanh; nếu các ngài biết được thì các ngài đã cầu được rồi. Trong tâm các ngài muốn tìm cầu một pháp môn nào đó dễ dàng hơn một chút, giúp các ngài có thể nhanh chóng thành Phật, nhanh chóng viên mãn thế nguyện thượng cầu hạ hóa (trên cầu Phật đạo, dưới độ chúng sanh), nhưng lại không biết đó là pháp môn nào! Không có ai nói cho các ngài biết đó chính là pháp môn niệm Phật. Chúng ta có được pháp môn này thật chẳng dễ dàng chút nào, mọi người xem trong “Kinh Vô Lượng Thọ” đã nói thì sẽ rõ, đây là do thiện căn, phước đức, nhân duyên từ vô lượng kiếp trong quá khứ của quý vị nay đã chín muồi, nên quý vị mới có thể gặp được. Nếu quý vị cho rằng chúng ta rất dễ dàng gặp được, chẳng có gì hy hữu! Vậy những người dân sống ở xung quanh Cư Sĩ Lâm này, tại sao họ lại không đến nghe kinh? Tại sao họ lại không đến lạy Phật? Cả đời này họ không gặp được, quý vị xem, ở ngay sát vách đây thôi mà cũng chẳng thể gặp được. Nghiệp chướng sâu nặng thì hết cách, may mắn đều chẳng thể gượng ép. Bởi vậy, cần phải biết rằng pháp môn này, trong tất cả vô lượng pháp môn của Đại thừa, được xưng tụng là pháp môn phương tiện thù thắng đệ nhất. Gặp được pháp môn này rồi, nếu có thể khẳng định, tin sâu không nghi ngờ, phát nguyện cầu vãng sanh, thì không có một ai là chẳng thành

tự; đây là pháp môn thành tựu ngay trong hiện đời, một đời thành Phật, không cần phải đợi đến đời thứ hai. Tôi thường hay nói, đây tuyệt đối chẳng phải là lời nói đùa, trong cửa Phật không có hí luận, pháp môn này chính là pháp môn không chết. Tất cả chúng sanh đều không có cách nào thoát khỏi cửa ải sanh tử, duy chỉ có phương pháp này là không chết. Quý vị vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải là chết đi, mà là quý vị đang sống sờ sờ mà đi, chứ chẳng phải chết rồi mới đi. Quý vị hoàn toàn chưa hề tắt thở, thần trí của quý vị vô cùng tỉnh táo, mắt vẫn nhìn thấy, tai vẫn nghe thấy, miệng vẫn có thể nói chuyện, Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn quý vị, quý vị hoan hỷ đi theo Phật A Di Đà, cái thân thể nhơ nhớp này không cần nữa, vứt bỏ đi; cho nên nói là sống sờ sờ mà đi, chứ không phải chết rồi mới đi, pháp môn này quả thật là pháp môn không chết. Sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta vứt bỏ cái thân này để đổi lấy một cái thân khác, đổi lấy cái thân như thế nào? Chính là cái thân giống hệt như Đức Phật A Di Đà. Trong bốn mươi tám đại nguyện có nói, sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, thân thể đều là sắc thân vàng ròng tử ma, giống hệt như thân thể của Phật A Di Đà, tướng mạo cũng hoàn toàn giống nhau, đoan chánh trang nghiêm không gì sánh bằng. Tướng mạo này từ đâu mà có? Chính là từ việc niệm Phật mà ra. Trong tâm quý vị có Phật, thường thường niệm Phật, tướng tùy tâm chuyển, cái tướng mạo này tự nhiên sẽ biến thành tướng Phật. Cho nên đây thực sự là pháp môn không chết. Sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, quyết định trong một đời này sẽ chứng đắc Quả Giác cứu cánh viên mãn, tức là Phật quả của Viên Giác. Trong vô lượng vô biên pháp môn, duy chỉ có một môn này được gọi là Phật pháp thành tựu ngay trong một đời; nghĩa là một đời thành Phật, quyết định không đợi đến đời thứ hai. Nếu chư vị đem chân tướng sự thật thấu hiểu rõ ràng tường tận rồi, thì quý vị tự nhiên sẽ đem tất cả mọi pháp môn khác thấy đều buông xả hết.

Lúc tôi ở nước Mỹ, có một vị đồng tu đã hỏi tôi rằng: “Thưa Pháp sư, giả sử trong ‘Đại Tạng Kinh’, chỉ cho phép Thầy chọn lựa một bộ kinh, thì Thầy sẽ chọn bộ nào?” Tôi nói với vị ấy: “Tôi quyết định chọn bộ ‘Phật Thuyết A Di Đà Kinh’ “. Vì sao lại chọn bộ kinh này? Bởi tôi biết rõ bộ kinh này là bộ kinh quan trọng bậc nhất trong tất cả các kinh điển, là bảo chứng giúp tôi thành Phật ngay trong đời này, tôi không chọn bộ kinh này thì còn chọn bộ nào nữa? Có người hỏi: “Tại sao Thầy không chọn ‘Kinh Vô Lượng Thọ’?” Bởi “Kinh Vô Lượng Thọ” quá dài, tuổi tác chúng ta đã cao nên thọ trì không dễ dàng, càng đơn giản càng tốt. Người trẻ tuổi có thể chọn “Kinh Vô Lượng Thọ”, người lớn

tuổi thì không chọn kinh dài mà hãy chọn kinh ngắn, càng đơn giản càng tốt. Niệm Phật thì niệm bốn chữ, không niệm sáu chữ; sáu chữ là đã dư ra một phần ba rồi, không ít đâu! Càng đơn giản càng tốt, càng đơn giản càng dễ dàng thành tựu. Người thích chuốc lấy phiền phức, thích rườm rà dài dòng, thì căn tánh đều không nhạy bén. Người có căn tánh thực sự nhạy bén, họ nhất định sẽ chọn lựa phương pháp đơn giản nhất, dễ dàng nhất, có hiệu quả nhất; đó mới chính là bậc căn tánh nhạy bén, thực sự có trí tuệ, biết cách chọn lựa.